

Mont Blanc - 17 Julio (1912)

Estimant Víctor. - T'escric en un petit cantonero de negre que hi ha a la meua cambra de Mont Blanc. Són la cura del matí, i en penso que tot hom d'ara encara, durant de la noia que m'ha dut i amarrat, i és galle, que no passen de costar. Però jaia 15 dies que són aquí, i en hi trobem tan bé, que no se' quan tornarem al sanatori.

De tota manera, després de tant temps de seguir la mateixa rutina, no ha de negar que m'ha estat adaptant a una manera de vida, tan acostat com es vulgui a l'antiga. Encara no, en passo els dies sense haver-hi salut administrat el temps per a les coses que voldria. M'he endut aquí una colla de cartes que la meua havia d'haver escrit... i no m'he contactat cap. A tu mateix, volia escriure't tot seguit d'aquí. M'he mal que he acabat una gramàtica italiana, que la temps anista fora, Ma demanat a la Dolores Figueras que em porti una "Commedia" en italià, de Suisa i m'ha que arriba m'hi demorare.

No pots imaginar quina ansietat em davallen
les para castes. La unitat, no es potca la para
la para: però, innegablement, al costat d'altres
sentiments més forts, est, però també més verigi-
bles, les para castes em fan veure unes para
luzes de veritat, de unitat pe un lloc
del para, de consider aquest ~~—~~ Víctor que
les diverses para d'aquests darrers anys estan
model·lant. ~~En el para,~~ Fa també anys que
vivim separats! No sé qui demana per
poder veure el teu treball sobre Racine, i més
encara, sobre Racine de Bismarck. Va ser un
altra felicitat que el para escrit recent sobre
Bergson, i que el para es pogues sentir partit
del teu èxit.

Sense esperar que m'escriguis una carta llarga,
digue'm ràpidament si el teu títol de Bataillon s'
ha de demanar a Lleida o a Barcelona. Almenys,
digue'm l'any en què vas fer l'examen final, i si
va ser amb els alumnes de Lleida o no. Ja recer-
do que anaves al Sarcosy i que tots van
examinar-vos a la universitat, però si tu records
es detalls que et diré, ens serà més fàcil.

El para em dir que pots venir
a passar unes setmanes a Andorra. Suposo
que vivrà l'entusiasme hi de les condicions

d'aquell clima. Tinc entès que no és pas massa segur: seria una història que t'expone
ssis a cap malaltia que, en el teu cas, podria
ser molt greu.

El Feliciano va contar-me que ja la Pau-
derna era ben por darrès dels seus exàmens - una
funda comença el mudato Torra - la seva
festa del calè i dia, ben feta.
- Els catalans atem d'emborcallar.

??
- A la universitat de Montpeller ja'n molts anys que
no a donaven pens extraordinaris i aquest any
ni han donat dos. El primer, al noi petit de l'Al-
bert, i l'altre, a un altre ~~estudiant~~ estudiant de
les agris.

El amic és que així - que segons diu el pue-
no manca d'un jorn de meritat, ho deia quan
jo no en tenia encara cap meritat.

Dins que pensa bé alguna novel·la que
valgui la pena. Si no l'han llegida mai, et de-
mano ricament Suecia: Yan, de Tolstoi, de
la que deu haver bona traducció francesa. Deidant
alguns capítols d'estratègia, fentment saltelles, et
dici que es potser la novel·la que major impressió
m'ha fet - amb Círcul i Cantar, i els Karanovoff -
M'he dut agris el mes un petit llibre sobre la
tutela del coneixement, que ve a ser un
resum de la diverses escoles filosòfiques. Si

m'agrada, un cop l'hagi llegit de l'encarnació, se
l'etot perquè t'ajuda a situació la línia blanca
en el quadre general del pensament human.

Amb aquesta carta t'adjunto un salt a propò-
sit a "La Pensa" diari barcelonès del vespre.
No se veu, ni ve perquè la total curiositat de
veure rebre una ~~idea~~^{idea} que tanta vegades havia
sentit expressar al pobre ric Senyor E.P.D.

L'escepticisme és una posició incòmoda, i
l'ins a aquest punt, inhumana. Com veu que
haja de discutir se tenta comprendre als qui
conserven massa il·lusions. Evita tot el que pugui
de discutir-te. Respecte al costum d'optimisme de
qui en parlen tu i el país, et diré que ja
suposo de qui parlen, i que no hi heu, en
absolut. Sens dubte, hom no sap mai el que
pot sortir d'una capsa tancada, però la ^{un després} lògica
ens aconsella no donar crèdit a res que no
tingui un mínim de semblança. Per un
principi d'higiene psíquica, ni te reportis no
les me il·lusions; en causa i en demanar-te
molt menys mantenir-les en una situació
^{resultant} ~~manteniment~~ pessimista - o almenys,
devaluació - que no veu com a incoercible
ment abundos collita d'esperances

alimentades de jam d'encanalls. Prefereixo
alluc que ni un cop acubada la suena,
- almenys immediatament - la llauna per una
de començar en aquests pessors mentals. Potser
ni equivoqui, però ni estaré tan content! I, en
veritat, no tinc cap motiu per començar així
que dir: si simplement, que preferixo ~~reparar-me~~
estar sempre reparant pel pitjor. Sans dubte,
així que em va veure a mi, potser no seria
bona medicina per tot hom. No et pensis que
et faci a vendre'm.

Em satisfa tot el que em conta respecte
la teua vida sentimental. Qui sap qui ens
observa et jutja? Seria molt cruel amb tu si
no satisfa la teua ambició d'arribar a ser
cap d'una nombrosa sèrie de petits victors,
algun des quats, sans dubte, s'augmentaria l'altè
de estat i es arregaria les ungles de jam.
I vivem a Sant Severini, si s'escau!

Estimada Maria. No em canso de mirar la
teua simplicitat. Després de tant temps, la teua
casa em va semblar més gustosa que una casa
de la van-peta. Holas! potser no tens idea
de què és una petita a la van-peta: és un plaer
d'una altra Era!

Qui diria ja per ferir-te a la veu i que
ni expliquessis: em parlaves de tota aquesta cosa,

de la que "no t'ajuda encara"! Potser no sempre
estadieu d'acord, em has de saber que el teu
sermó és una mica maniat, i potser algú
trigant i tot. Deuen anar pèrics, no ho ajuden
la marxa que donen parantotes, i té una
gran pena de no tenir per què derivar!
Tria per besar la mà de la senyora gran.

Ara he rebut una carta de la consola
després de molt temps de no saber-ne res. Ha
trientat amb el seu amor, treballa al departx,
i s'expressa molt desconsoladament. No se
res de la seva aventura, i em sent difícil
consolar-la.

Digues a la Mica que ^{avui dia és ben malalta;}
va dir que no hagi escrit tant, és com a
l'aire. M'imagino que deus disputar a la platja.
Però com t'ho fas per anar-hi, amb tota la feina
que tens, i les cues? Vas al riu, o a Platanes?
I la mora feta de la Mica, com ho anota? I
hores seguides de festa són moltes, em penso
que em podaria el cap si ho viéssis. Però
amb això la baba de vençut.
Has escrit a la Manta?

una bona abraçada per tu i el

M. L. C.